

Rettelser til K&K 88

Ved en teknisk fejl, som redaktionen beklager, manglede notetallene i Lilian Munk Rösings artikel »Euridikes blik«, samt teksten til n. 17. Notetallenes placering og den manglende notetekst oplyses nedenfor:

- n. 1, s. 111, ln. 26: som hævdes af Parmenides.«¹
- n. 2, s. 112, ln. 23: *Like Subjects, Love Objects*²
- n. 3, s. 116, ln. 23: unsicher, sanft und ohne Ungeduld.³
- n. 4, s. 116, ln. 27: das erst vollbracht wird« (v. 38).⁴
- n. 5, s. 120, ln. 20: *animalsk territorium*.«⁵
- n. 6, s. 120, ln. 25: Statens oplyste, reflekterede lov.⁶
- n. 7, s. 121, ln. 5: patriarkalsk fantasi om det kvindelige.⁷
- n. 8, s. 121, ln. 26: Blanchot kalder »den anden nat«.⁸
- n. 9, s. 121, ln. 35: pas moins mort qu'elle«.⁹
- n. 10, s. 122, ln. 18: digter om eller frem.«¹⁰
- n. 11, s. 122, ln. 29: attributter eller instrumenter.¹¹
- n. 12, s. 124, ln. 25: »le piège trompeur de l'autre nuit«.¹²
- n. 13, s. 124, ln. 32: bliver det inessentielle«.¹³
- n. 14, s. 125, ln. 4: Eurydikes krop lukket,¹⁴
- n. 15, s. 125, ln. 6: fylde« er »levende«.¹⁵
- n. 16, s. 125, ln. 14: moins mort qu'elle«.¹⁶
- n. 17, s. 125, ln. 23: det altid fraværende objekt.¹⁷
- n. 18, s. 125, ln. 35: elle la plénitude de sa mort.«¹⁸
- n. 19, s. 126, ln. 4: når den tilslører sig«);¹⁹
- n. 20, s. 126, ln. 5: hendes uendelige fravær«.²⁰
- n. 21, s. 126, ln. 14: desto tydeligere frem.²¹
- n. 22, s. 126, ln. 20: hvad de dækker«.²²
- n. 23, s. 127, ln. 32: jongleren med ordene.²³
- n. 24, s. 129, ln. 2: sternische Verbindung trügt«).²⁴
- n. 25, s. 129, ln. 10: »violinkrop«, »Geigenleib«.²⁵
- n. 26, s. 129, ln. 18: in the erring of things«.²⁶
- n. 27, s. 129, ln. 25: (Eurydike), en »rigtig« og en »forkert«.²⁷
- n. 28, s. 130, ln. 26: the oedipal is possible«.²⁸

Note 17: Et forjættende alternativ til en kunstfilosofi der anskuer begæret som den kunstneriske skabelses drivkraft, finder man hos Slavoj Žizek, der i artiklen »Fra begæret til driften« (*Kritik* 131, Kbh. 1998) plæderer for en kunstnerisk skabelse, der er driftens sublimering frem for begærets fortolkning. Driftens sublimering i kunsten baserer sig ikke på afkald og mangel, men derimod på et massivt nærvær af Det Reelle: det kropslige, det stoflige; »kunsten sublimerer ikke det uopfyldelige begær, men den massivt nærværende krop »kedelige tilfredsstillelse«, som »at lugte til sin egen sved, stikke en finger op i næsen« (p. 44).

Desuden rettes i n. 4: at blive fuldbragt > at blive fuldbragt«.